

Nieuwsbrief 2 – Sept 2013

Beste familie, vrienden en gemeenteleden,

Vakantietijd op Stéphanos.. Dat betekent: stilte.

De kinderen zijn naar hun families toe in de dorpen, de school is dicht, veel collega's zijn op vakantie of werken volgens een vakantie-rooster (op donderdag en vrijdag zijn ze dan vrij).

Het is uitgestorven op de compound. Je mist het lachen, praten en zingen van de kinderen.. Anders komen ze regelmatig langs m'n kamer lopen en als je dan je hand opsteekt, word je beloond met een mooie glimlach, waardoor ik me blij voel worden. Of je hoort ze buiten bijvoorbeeld uit volle borst 'Pemphani, ndipo mulandira' zingen ('**Bidt en u zal gegeven zijn**'), dat ze op de zondagschool geleerd hebben.

Het gebeurt nu regelmatig dat ik alleen in het kantoor zit te werken. Dan mis je het geluid van de stemmen van collega's, het piepen van de deuren, de tune van het Wilhelmus als de telefoon van de general manager afgaat, de voetstappen door de gang, de etensgeur als de amayi in de keuken aan het koken is.. Het praktische werk voor mij ligt stil.. geen catechisatie aan de moeders, geen begeleiding op de zondagschool, geen Bijbelverhalen op de nursery..

Alleen de weekopeningen en -sluitingen met het personeel gaan door. Dat betekent niet dat ik niets te doen heb. Juist deze rustige tijd kan ik gebruiken om me alvast voor te bereiden op de maanden die komen gaan. Roosters schrijven voor (zondags)school, catechisatie, nursery en een opzet maken voor de training aan de leerkrachten.

Zwart – Wit ☺

De eerste twee vergaderingen met de leerkrachten heb ik gehad en het is de bedoeling dat we vanaf D.V. september regelmatig bijeenkomsten zullen hebben over het geven van godsdienstonderwijs en verder zal ik in alle groepen Bijbelverhalen gaan vertellen om de leerkrachten een voorbeeld te geven.

Verder ben ik in augustus twee weken mee geweest met een rondreis van Amicitia door Malawi (en Zambia). We hebben veel van het land gezien en we hebben echt een fijne en gezellige tijd gehad met elkaar. Zikomo kwambiri aliyense, heel erg bedankt iedereen!

De zondagsschool

De eerste weken dat ik hier was, heb ik overal veel geobserveerd. In deze periode probeerde ik er achter te komen wat er allemaal al gebeurde rondom godsdienstige vorming en op welke terreinen en manieren ik zou kunnen helpen. Zo ook op de zondagsschool. Vanaf het begin gaf de vrouw die leiding geeft aan de zondagsschool aan dat ze hulp zou kunnen gebruiken. Wanneer moest ze welke verhalen vertellen, hoe moest ze een Bijbelverhaal vertellen en hoe kon ze de kinderen rustig houden?

Al vrij snel ben ik begonnen met het maken van een rooster met Bijbelverhalen. Voor elke week een Bijbelgedeelte, een hoofdstuk uit de kinderbijbel dat ze zou kunnen gebruiken bij de voorbereiding en een tekst die ze aan kon leren aan de kinderen. Per week schreef ik ook een lesschets. Aan de hand van Leren en Leven van P. Cammeraat beschreef ik uitgebreid de verhaallijn met tussendoor steeds de 'toepassingen'. Verder had ik flanelplaten uit Nederland meegenomen die gebruikt konden worden bij het vertellen van de Bijbelverhalen. Om haar een voorbeeld te geven hoe je een Bijbelverhaal moet vertellen en daarbij de flanelplaten kunt gebruiken en hoe je de kinderen rustig kunt houden, heb ik twee keer een verhaal verteld. Het verhaal had ik helemaal uitgewerkt en uitgetypt en het papier had ik echt nodig bij de vertelling, omdat het me nog niet lukte om een verhaal in het Chichewa uit m'n hoofd te vertellen. Ik heb wel geprobeerd om haar te vertellen dat ik normaal geen papier erbij gebruik, maar uit mijn hoofd vertel.

Elke week gaf ik haar een lesschets, maar elke week las ze tijdens de zondagsschool alles precies voor wat er in de lesschets stond, zonder uit haar hoofd het verhaal te vertellen.

Natuurlijk snapte ik dat het voor haar wennen was om op deze manier een verhaal voor te bereiden en te vertellen, maar na verloop van tijd begon ik me zorgen te maken. Ik probeerde haar duidelijk te maken dat de lesschets bedoeld was als hulp bij de voorbereiding van het verhaal, maar dat dat tijdens de zondagsschool niet gebruikt hoefde te worden. Ik dacht dat het aan mijn Chichewa lag dat mijn boodschap niet goed overkwam. Tot ik na een paar maanden dacht: als ik nu stop met het schrijven van de lesschetsen, maar alleen per week een aantal toepassingen opschrijf bij het Bijbelgedeelte dat aan de beurt is... Ik was heel benieuwd. En ja.. voor de eerste keer vertelde ze uit haar hoofd een Bijbelverhaal, waarin verschillende toepassingen terugkwamen. De kinderen luisterden geboeid en ik was echt blij. Toen ik haar na afloop een compliment maakte, zei ze: 'Vond je het niet erg dat ik het papier (met daarop de toepassingen) niet voorlas?' 'Nee, natuurlijk niet!' zei ik. 'Zo is het juist de bedoeling, de kinderen hadden veel aandacht voor het verhaal.' 'O', zuchtte ze opgelucht, 'ik maakte me al zorgen dat je het erg zou vinden.' Ik besepte met een schok dat ik met al mijn goede bedoelingen er toch naast had gezeten door het op deze manier aan te pakken. Hoe ik het anders had kunnen doen, weet ik niet goed, maar ik besepte wel dat je als 'blanke vreemdeling' niet snel tegengesproken zult worden of iemands eigen mening zult horen. En zo kun je denken de mensen te helpen, maar blijkt dat achteraf niet op de juiste manier te zijn.

Op de zondagsschool

Bijbelverhaal vertellen in Zambia

Zambia

In juli ben ik 2.5 week in Zambia geweest om te kijken bij de projecten van Stéphanos daar. Op de heenweg heb ik samen gereisd met Jeannette van Oostrum, die een paar weken in Malawi was geweest om hier een training te geven. De terugreis was een ander verhaal.. met de bus die halverwege stopte, omdat er problemen waren en toen moest ik maar zien hoe ik in Malawi kwam. Gelukkig was er een behulpzame Malawiaanse vrouw en ben ik weer veilig 'thuis' gekomen.

Ik heb een leerzame en gezellige tijd gehad in Zambia. Elke dag gaan Anneke en Jeannette de dorpen in om daar kinderclubs te houden, Bijbelstudies met jongeren, alfabetiseringsgroepen, trainingen aan zondagsschool-leidinggevendend.. Het was mooi om te zien hoe door de inzet van vrijwilligers meer dorpen en mensen bereikt kunnen worden dan dat je zelf al het werk doet.

Hier in Malawi speelt mijn werk zich af op de compound waar de kinderen wonen en waar de basisschool staat. Het was mooi om in Zambia de dorpen in te gaan en het 'echte leven' van de mensen te zien.

Als we een dorpje binnenreden, kwamen de kinderen overal vandaan en verzamelden zich in een kerkje of onder een boom. De beelden die ik vroeger van zending had (kinderen onder de boom, luisterend naar een Bijbelverhaal) kwamen hier tot leven.

Een aantal keer heb ik zelf een Bijbelverhaal verteld. De taal die ze in Zambia spreken is het Chinyanja, dat bijna gelijk is aan het Chichewa. Het was leuk om te zien hoe verrast de kinderen opkeken als een vreemde azungu (blanke) in hun eigen taal begon te vertellen.

Verder was het fijn om ervaringen met elkaar te delen en te leren van de ervaring die Anneke en Jeannette in de loop van de jaren hebben opgebouwd.

Overigens zoekt Stéphanos Zambia nog veldwerkers, dus als er iemand is die interesse heeft.. zie de website.

Tenslotte

De afgelopen maanden heb ik eigenlijk opnieuw moeten 'leren leven'. In een ander land, te midden van andere mensen, met een andere cultuur en een andere taal, een andere baan.. Dat was (en is) niet makkelijk, maar ondanks dat ben ik toch blij en dankbaar dat ik hier mag zijn.

Ik heb geleerd dat de Heere mij niet nodig heeft, maar dat ik Hém nodig heb. En Hij is er ook. Er is veel veranderd in m'n leven, maar 'Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en in der eeuwigheid.'

Hartelijk dank voor het blijvende meeleven door middel van post en e-mails. Erg gewaardeerd!

Hartelijke groet in verbondenheid,
Corrie

Nichtjes Eunice en Elisabeth halen met kijkdoos geld op..

Gebedspunten

- ✓ Motivatie van leerkrachten
- ✓ Openheid in contacten met collega's
- ✓ Zegen over het zaad dat gestrooid wordt

Dankpunten

- ✓ Periode van rust
- ✓ Fijne tijd in Zambia

Het doel van Stéphanos is om vanuit Bijbels perspectief diaconale hulp en onderwijs te brengen aan de meest kwetsbaren, met name weeskinderen. Deze hulp is gebaseerd op Reformatorische grondslag. Het doel van het verschaffen van materiële hulp is het bevorderen van zelfstandigheid en vermijden van langdurige afhankelijkheid.

De missie van Stéphanos is om mensen brengen tot de kennis van Jezus Christus en om mensen in nood psychische, materiële en geestelijke ondersteuning te bieden.

Voor meer informatie over de activiteiten van stichting Stephanos in Nederland, Malawi en Zambia, en mogelijkheden om zelf bij te dragen aan het werk van deze stichting: zie www.stephanos.nl
Voor het aanmelden voor mijn (digitale) nieuwsbrief kunt u mailen naar: jufdejong@gmail.com